

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.02.1968, sp. zn. 7 Cz 7/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.CZ.7.1968.1

Číslo: 70/1968

Právní věta: Závěr posudkové komise, že poživatel plného invalidního důchodu je nadále jen částečně invalidní, musí být obsahem posudku náležitě odůvodněn; posudková komise musí ve svém posudku uvést, zda a v jakém směru došlo k zlepšení zdravotního stavu poživatele plného invalidního důchodu ve srovnání s dřívějším stavem, popř. co ji jinak vedlo k tomu, že poživatele plného invalidního důchodu považuje nadále jen za částečně invalidního.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.02.1968

Spisová značka: 7 Cz 7/68

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 120
§ 244 101/1964 Sb. § 20

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 70/1968 sb. rozh.

Závěr posudkové komise, že poživatel plného invalidního důchodu je nadále jen částečně invalidní, musí být obsahem posudku náležitě odůvodněn; posudková komise musí ve svém posudku uvést, zda a v jakém směru došlo k zlepšení zdravotního stavu poživatele plného invalidního důchodu ve srovnání s dřívějším stavem, popř. co ji jinak vedlo k tomu, že poživatele plného invalidního důchodu považuje nadále jen za částečně invalidního.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 2. 1968, [7 Cz 7/68](#).)

Státní úřad sociálního zabezpečení přiznal navrhovateli rozhodnutím ze 6. 8. 1965 částečný invalidní důchod s odůvodněním, že okresní posudková komise sociálního zabezpečení v P. jej uznala rozhodnutím z 24. 5. 1965 jen částečně invalidním.

Krajský soud v Praze potvrdil usnesením z 20. 2. 1967 rozhodnutí odpůrce. Při zjišťování skutečného stavu věci vycházel ze závěru krajské posudkové komise sociálního zabezpečení v P., podle níž

navrhovatel splňuje podmínky jen pro částečnou invaliditu, ježto mu zdravotní stav nebrání ve výkonu soustavného zaměstnání; podle názoru komise může pracovat např. jako výdejce známek nebo drobných předmětů, jako balič drobných předmětů, případně může konat pomocné administrativní práce (třeba evidenci střeliva a materiálu) nebo provádět drobné opravy, a to vše převážně vsedě.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem, že byl usnesením krajského soudu porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Stížnost pro porušení zákona podaná generálním prokurátorem zdůrazňuje, že navrhovatel poukazoval v řízení o opravném prostředku také na závěry učiněné okresní posudkovou komisí sociálního zabezpečení v P. dne 25. 4. 1962, která ve svém rozhodnutí z uvedeného dne konstatovala, že souhrn chorob, zejména výdutě tepenné, způsobuje trvalé zhoršení zdravotního stavu navrhovatele, pro které je neschopen jakékoli výdělečné činnosti a je invalidní.

Vzhledem k námitkám uplatňovaným navrhovatelem proti pozdějšímu rozhodnutí o posudku posudkových komisí sociálního zabezpečení, podle nichž je jen částečně invalidní, byl soud povinen zkoumat, v čem nastalo takové zlepšení zdravotního stavu navrhovatele ve srovnání s nálezem okresní posudkové komise sociálního zabezpečení v P. z 25. 4. 1962, aby jej bylo možno uznat při kontrolní lékařské prohlídce v roce 1965 jen částečně invalidním. Okresní posudková komise sociálního zabezpečení v P. ve svém rozhodnutí z 24. 5. 1965 ani krajská posudková komise sociálního zabezpečení v P. ve svých posudcích vyžádaných krajským soudem neuvádějí, v čem nastalo takové zlepšení zdravotního stavu navrhovatele, že zakládá jen částečnou invaliditu. Tyto komise hodnotily pouze nově zdravotní stav navrhovatele a jeho pracovní schopnost; toto jejich hodnocení vzal soud za základ pro své rozhodnutí o opravném prostředku navrhovatele.

Uvedená neúplnost řízení, jak ji vytýká generální prokurátor, mohla mít vliv na správnost rozhodnutí o opravném prostředku. Povinností soudu bylo, aby doplnil skutková zjištění vyžádaním takového posudku o zdravotním stavu navrhovatele, v němž by bylo uvedeno, zda, popř. v jakém směru došlo ke zlepšení zdravotního stavu navrhovatele, a co vedlo příslušnou komisi tomu, že jej považovala na rozdíl od stavu v roce 1962 pouze za částečně invalidního.

Jestliže krajský soud rozhodl bez naznačeného doplnění řízení, porušil zákon v ustanoveních § 6, 120, 132 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 20 zák. č. 101/1964 Sb.